

Arquitectura

ÒSCAR GUAYABERO

La gent no sap que no sap arquitectura

Amb l'ajuda de la maqueta d'una ciutat creada per l'escultor Jordi Estivill, l'arquitecta Pilar Cos narra, davant la càmera, com creix una ciutat a partir de l'ús dels seus edificis

AVUI

Vet aquí que el Facebook serveix per a alguna cosa més que per fer safareig. Trobo com a possibilitat de fer-m'hi amic (el llenguatge d'aquest software és detestable) algú que es diu *Què és arquitectura?* Qui és prou agosarat per preguntar-se què és l'arquitectura i, a sobre, posar-s'ho de nom? Tenim *amics* comuns, m'agraden les fotos que pengen, el seu logo es graciós. No m'ho penso i hi connecto, descobreixo una interessant iniciativa que té en Jorge Raedó i Eva Serrats el seu nucli dur. Ja *offline*, els vaig a veure a la seva nova seu dins la Nau Ivanow, al barri de la Sagrera.

El Jorge, un exestudiant d'arquitectura, actor i professor de dibuix, volia apropar l'arquitectura als nens d'entre 5 i 8 anys: "Cap als cinc anys és el primer cop que es plategen temes abstractes i alhora s'estableixen relacions

amb els espais més enllà del més immediat". L'origen és detectar un buit en el sistema educatiu: "Tots els nens aprenen música de petits, es facin o no músics de grans; si estan en contacte permanent amb l'arquitectura, no caldria que en sabessin alguna cosa, encara que mai no siguin arquitectes?". Potser, com en l'art contemporani, el fet de no tenir mai contacte acadèmic amb l'arquitectura fa que aquesta disciplina ens sigui aliena. "La gent no sap que no sap arquitectura". Aquest és el repte del projecte.

El Jorge va associar-se amb Eva Serrats, arquitecta i fundadora d'una productora de cinema. Entre tots dos estan generant una eina pedagògica. "El que fem és preguntar a diferents arquitectes què és l'arquitectura; un cop sabem què volen respondre, veiem com ho fem". Regirant la seva web trobo que ja els ha contestat

gent com ara Pedro Azara, Imma Jansana, Emilio Tuñón i Dani Freixes. Un cop l'arquitecte té clar què vol explicar als nens, en Jorge i l'Eva munten el plató, les escenografies, etcètera, enregistren, editen i ho pengen a internet. "Volíem saltar-nos el distribuïdor i arribar directament a qui li pogués interessar, professors, pares i, esclar, als nens". Treballen a partir de

El Jorge, un exestudiant d'arquitectura, volia apropar la disciplina a nens d'entre 5 i 8 anys

software lliure amb el suport tècnic de Luis Moreno. Tot plegat sense finançament: "El repte és que la iniciativa sigui, si no rendible, almenys autosostenible".

Em plantejo què diria jo si m'ho preguntessin i, sobretot, com ho explicaria a nens de cinc anys. Tot un repte. Eva Serrats també ho pensa: "Per a un arquitecte és força complicat respondre a una pregunta tan àmplia. Que la pregunta sigui irresoluble fa que les respostes siguin infinites". El Jorge afegeix: "Per això les propostes que tenim són tan variades; cadascú ho enfoca des d'un punt de vista diferent: un parla de sensacions, un altre d'usos, un altre fa un conte mitològic...". El projecte està enfocat als nens, però el trobo força interessant per a mi. "Així que vas acumulant respostes, tens un retrat de la nostra arquitectura des d'una nova mirada". De fet, el perill és que ens faci més gràcia als adults que als nens. "És cert, ara hem de fer l'esforç que el suport de la web estigui pensat per a nens".

Els nens són més exigents

Jo penso veure'ls tots, per saber què pensen que és l'arquitectura Benedetta Tagliabue i Juanjo Lahuerta, però els nens no saben ni qui són i, a més, segur que són més exigents que jo. "És important trobar vies d'accés als usuaris finals. Encara no tenim clar si el lloc de recepció és millor a casa o a l'escola o en un museu". Al juliol aniran al festival Beyond Media d'arquitectura i tecnologia a Florència, i també participaran en el Festival Eme3 de Barcelona: "Serà una manera de veure com reacciona la gent".

El projecte, però, no s'acaba a la xarxa: l'Eva i el Jorge estan preparant tallers que utilitzen aquests vídeos com a motor. De moment tenen deu vídeos a punt de sortir del forn, de deu arquitectes diferents i amb música d'Agustí Fernández i Liba Villavecchia. I ja en tenen deu més mig cuinats. "L'objectiu és tenir-ne quaranta llestos abans de l'estiu". N'hi ha que comencen amb un acudit, altres amb un joc, el de Pedro Azara amb una frase: "La casa dels somnis o la primera casa"; Bet Cantallops fa un seguiment de contes clàssics on apareix l'arquitectura. Arquitectes convivint amb *clowns*, fent de narradors, jugant amb casetes de joguina o interpretats per titelles. Tota una cura d'humilitat per a un sector sovint grandiloqüent. Passaran la prova dels nens, crítics ferotges però sincers, les respostes dels professionals? Estic per organitzar una sessió a casa amb els fills dels amics i veure quina cara fan escoltant alguns dels nostres il·lustres arquitectes. Pot ser tota una lliçó.*